

V. V. VASILJEV

PUTILOVIN TYÖLÄISTEN VIERAANA

Huhtikuun 3 (16) päivä 1917, jolloin Vladimir Iljitš palasi Pietariin, ja hänen tapaamisensa Pietarin proletariaatin kanssa tulivat historiallisiksi. Ei siis ole mitään ihmettelemistä, että vielä nytkin, miltei 40 vuoden kuluttua, muistan hyvin tuon päivän tapahtumat.

Illalla noin kaksi tuhatta putilovilaista lähti lippuja ja valo-soihtuja kantaen marssimaan Suomen asemalle. Sinne marssi myös tuhansia muiden tehtaiden työläisiä, sotamiehiä, matruuseja; samoin kuin mekin he kiiruhtivat vastaanottamaan Leniniä.

Kun kello kävi kahdettatoista, ilmaantui Vladimir Iljitš aseman ovelle, ja asematorilla heti vyöryi mahtava „hurraa”. Kahden valonheittäjän säteiden valaisemana Lenin nousi panssariauton kannelle ja ojentaen oikean kätensä eteenpäin alkoi puhua. Asematorilla seurasi heti hiljaisuus. En käy kertomaan hänen puheensa sisältöä — sen kaikki tietävät. Sanon vain, että minuun samoin kuin kaikkiin muihinkin läsnäolleisiin Iljitšin puhe teki tavattoman voimakkaan vaikutuksen.

Kansan ympäröimänä panssariauto, jossa oli Lenin, lähti hitaasti kulkemaan Pietarinpuolelle, Kšesinskajan palatsille, missä silloin sijaittivat bolševikkien puolueen Keskuskomitea ja Pietarin komitea.

Hiukan yli kuukauden kuluttua näin taas Leniniä. Toukokuun 12 (25) päivänä hän tuli meille tehtaan työläisten joukkokokoukseen. Putilovilaiset olivat juuri ajaneet puhujakorokkeelta pois eserrä Tšernovin. Äkkiä tehtaalla levisi tieto: „Lenin on tullut!” Valtava aukea valssausosaston edustalla (siellä on nyt muistotaulu) täyttyi nopeasti kansalla. Kokoontui noin 25.000 henkeä. Ihmisiä istui jopa tehdasrakennusten katoillakin.

Leninin puhetta seurattiin tavattomalla tarkkaavaisuudella, ettei jäisi kuulematta yhtään sanaa. Se oli vaikeaa aikaa. Sota jatkui, tehtailla ei ollut polttoainetta, ei riittänyt elintarvikkeita.

Me, työläiset, odotimme selvää vastausta moniin kysymyksiin. Ja Vladimir Iljitš vastasi meille. Hän todisti, että vain Neuvostojen valta voi lopettaa imperialistisen sodan, antaa kansalle rauhan, leipää, työtä. Leninin käynnin jälkeen eserräläiset ja menševistiset järjestöt alkoivat tehtaallamme erittäin nopeasti pienetä, ja bolševistinen järjestö alkoi kasvaa.

Väliaikainen hallitus kukistui, valta siirtyi Neuvostoille. Lokakuun lopulla puhkesi neuvostovastainen Krasnovin—Kerenskin kapina. V. I. Lenin kutsui Smolnaan ryhmän putilovilaisia ja kysyi, mitä tehdas voi antaa taisteluun vastavallankumousta vastaan. Putilovilaiset vastasivat: muutamia panssaroituja rautatiepattereita.

Lokakuun 29 päivän (marraskuun 11 päivän) vastaisena yönä Iljitš tuli tehtaalle tarkastamaan miten työ sujuu. Pistäydyttyään tehdaskomiteaan hän keskustelussa työläisten kanssa vakuuttautui, että asetilaus tulee täytetyksi määräaikana. Sitten Vladimir Iljitš aikoi lähteä, mutta työläiset pyysivät häntä syömään heidän kanssaan illallista. Meillä oli paistettuja perunoita ja keitettyä vettä. Iljitš jakoi tämän vaatimattoman illallisen työläisten kanssa.

Ei aika eikä tapahtumat voi pyyhkiä pois näitä kalliita muistoja. Lenin on ollut ja tulee aina olemaan kanssamme.

